

מכירה, ומשום שרק זכות זו אין במשמעות הלשון "בנכסייך" למעט. אבל מאכילת פירות וירושה לא הסתלק.⁽³¹⁾

שנינו במשנה: "רבי יהודה אומר לעולם הוא אוכל פירי פירות עד שיכתוב לה דין ודברים אין לי בנכסיך ובפירותיהן ובפירי פירותיהן עד עולם".

תנו רבנן בברייתא: אלו הן "פירות" שמודה בהם רבי יהודה שאין הבעל אוכל מהם, ואלו הן "פירי פירות" שסבר רבי יהודה שהבעל אוכלם?

אם הכניסה לו קרקע, ועשתה הקרקע פירות, הרי הן "פירות". הלך הבעל ומכר את הפירות⁽³²⁾, ולקח מהן קרקע, ועשתה

בלידה. תוספות⁽²⁹⁾. אבל מכירה שתמכור בנכסי בית אביה, לא שכיחא⁽³⁰⁾.

ולכן אע"פ שבמכירה יפסיד גם את הפירות אם תמכור, בכל אופן — כי מסליק איניש נפשיה, ממילתא דלא שכיחא. אבל ממילתא דשכיחא לא מסליק איניש נפשיה [אדם מסלק את עצמו מהדברים הלא שכיחים, ולא ממה ששכיח], ולכן תולים שהסתלק רק ממכירה.

רב אשי אמר — אף על פי שיש לפרש את לשון "בנכסייך" לכל מילי, מכל מקום כיון שיד בעל השטר על התחתונה, ויש במשמעות המילה "בנכסייך" למעט — ולא בפירותיהן, "בנכסייך" ולא לאחר מיתה, לכן ממעטינן להו, ולא הועיל סילוקו אלא לענין

התוספות, האם בעלמא נמי סבר רב אשי שיד בעל החוב על העליונה. ועיין בשיטה מקובצת בשם הרא"ה, ומשמע מדבריו — שדוקא במחילה וסילוק לא שייך לומר יד בעל השטר על התחתונה אלא מכל מילי סילק את עצמו, אבל בעלמא אף רב אשי מודה שיד בעל השטר על התחתונה].

והקשו התוספות — בשלמא לדעת אביי — שמספק אמרינן שלא הסתלק אלא ממכירה, אתי שפיר מדוע לא תמכור לכתחילה.

אבל לרב אשי שמשמעות הלשון מוכיחה שכונתו למכירה, מדוע לא תמכור לכתחילה? [על פי תוספות הרא"ש] ויעויין ברש"ש שישב את קושיית התוספות.

אמנם לדעת רש"י לא קשיא, כיון שגם רב אשי סבר שיד בעל השטר על התחתונה, ורק מספק אמרינן שאין בלשון "בנכסייך" אלא מכירה בלבד.

32. יש לדקדק מכאן לכאורה כדעת הרמב"ם

בעדה מלמכור, כיון שעדיף לבעל שתישאר הקרקע בידה כדי שירשוה בניו, וכדי שתאכל אשתו את הפירות, ואי אפשר שלא יהנה מהם בדרך כל שהיא.

אמנם הרשב"א העמיד את משנתינו אחר תקנת אושא ולכן הבעל מוציא מיד הלקוחות.

29. ועיין בהערות על דברי התוספות.

30. כיון שאין האשה מוכרת בקלות מנכסים שבאו לה מבית אביה. תוספות.

31. כך ביאור דברי רב אשי לדעת השיטה מקובצת, ודקדק את שיטתו מדברי רש"י.

אך התוספות כתבו שדעת רב אשי שיד בעל החוב על העליונה, ובעצם היה לנו לומר שהבעל הסתלק מכל מילי, אלא שמלשון "בנכסייך" לא משמע פירות וירושה, ולכן אמרינן שהסתלק רק לענין מכירה.

[ועיין מהרש"א ומהר"ם ש"ף, שדנו בדעת